

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.162/2017/7.szám

A Szegedi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda(ügyintéző: Dr. Tasnádi Gábor ügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes lakcíme** szám alatti lakos felperes által – a Ügyvédi Iroda(ügyintéző: Dr. D. Horváth László ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes lakcíme** szám alatti állandó lakos I. rendű I. r. alperes ellen kölcsön megfizetés és egyéb iránti perében a Kecskeméti Törvényszék 2016. december 6. napján kelt 10.P.20.650/2016/75. sorszámu ítélete ellen az I. r. alperes által 77. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi I. r. alperest, 15 nap alatt fizessen meg felperesnek 800.000,- (Nyolcszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az I. r. alperes köteles megfizetni az államnak az illetékhivatal felhívása szerinti módon és időben 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A **(ország 1. nyelve)** állampolgárságú felperes többségi tulajdonosa volt az 1992.05.18. napján létrejött **(kft. 1. neve)** Kft.-nek, míg I. r. alperes kisebbségi tulajdonosa és 2005.11.02. napjától ügyvezetője volt. A gazdasági társasággal szemben 2009.10.19. napján rendelte el a felszámolási ügyekben eljáró bíróság a felszámolási eljárást, amelynek megszüntetését az I. r. alperesi ügyvezető a 2009.10.21. napján tudott elérni. A 2011.07. hónapban felhalmozódott tartozások miatt elrendelt újabb felszámolási eljárást követően a cég megszűnt.

A gazdasági társaság működése során a felperes a működés biztosítása érdekében többször adott át tagi kölcsön címen készpénzt I. r. alperesnek, mint a cég ügyvezetőjének, aki az átvett összegeket a cég kötelezettségeinek teljesítésére fordította. Ezen tagi kölcsönökről nem készült okirat és átvételi elismervény. A bevételek függvényében folyamatosan történt a tagi kölcsönök visszafizetése. A cég működési nehézségei következtében a felperes bizalma az I. r. alperes iránt megrendült.

A felperes, mint kölcsönbe adó és az I. r. alperes, mint kölcsönbe vevő 2010. 01. 13. napján kölcsönszerződést kötöttek, amely szerint a felperes 12.000 ,- euró összegű kölcsönt nyújtott az I. r. alperesnek, aki azt 14 napon belül volt köteles visszafizetni. 2010. 03. 30. napján újabb kölcsönszerződés keretében a felperes 6.500,- euró összegű kölcsönt nyújtott I. r. alperesnek azzal, hogy annak visszafizetési határideje 6 hónap.

2008 nyarán a felek megállapodtak abban, hogy 8 db kamion vásárlása céljából közösen céget alapítanak. Az **(kft. 2. neve)** Kft. társasági szerződését 2008. 06. 05. napján írták alá, mely céget a cégbíróság 2008. 06. 16. napján jegyzett be a cégnyilvántartásba. A gépjárműveket az **(kft. 2. neve)** Kft. – a felperes által nyújtott tagi kölcsönből – megvásárolta, majd azokat tovább apportálta a felperes érdekeltségébe tartozó **(ország neve)**i gazdasági társaságba **((d.o.o. neve)** d.o.o).

Az I. r. alperes ügyvezetői feladatokat látott el az **(kft. 2. neve)** Kft.-ben, továbbá igazgatói feladatokat a felperes érdekeltségébe tartozó és 2005. 09. 22. napján **település neve** székhellyel alapított **(ország 2. neve) (ltd 1. neve)** Ltd. és **(Co. neve)** Corporation offshore cégeknél.

A **(ltd 1. neve)** Ltd. alapító okiratának 4. pontja szerint a társaság 1 500 részvény kibocsátására jogosult, melyek névértéke nincs meghatározva, míg az 5. pont szerint a cég bejegyzése kapcsán eljáró szervezet megnevezése és címe: **(Ltd. 2. neve)** Ltd.. A 6. pont szerint az igazgatók jogosultak a cég szabályzatának elkészítésére és módosítására. A kibocsátott és befizetett részvénytőke többségét képviselő többségének szavazata és írásos beleegyezése alapján az igazgatók jogosultak a társaság teljes vagyona felett rendelkezni bármilyen célból.

Az első igazgatótanácsi ülést annak jegyzőkönyve szerint 2005. 09. 22. napján tartották, melyen az I. r. alperes volt jelen, aki határozatot hozott a társaság megalakulásáról, székhelyéről, a bélyegző elfogadásáról és döntött az elnök, a pénzügyi vezető és a titkár kinevezéséről, akit saját maga személyében határozott meg. Ugyanezen a napon az I. r. alperes nyilatkozatot tett a társaság létrehozása érdekében az alakuló ülés megtartása helyett is. A társaság egyedüli igazgatója önálló cégjegyzésre jogosultan szintén alperes.

A 8 db kamion megvásárlásához szükséges tőke biztosítása érdekében 2008. 06. 16. napján az **(d.o.o. neve)** d.o.o. **(ország neve)**i cég átutalt 110.000,- euró, 2008. 06. 20. napján a **(ltd. 4. neve)** 7.000,- euró összeget, 06.23.-án a **(Ltd. 3. neve)** Ltd. 249.000,- euró összeget, melyet az I. r. alperes a **(ltd 1. neve)** Ltd. **(bank neve)** Bank **(település neve)**-i fióknál vezetett számlájáról készpénzben felvett 2008. 06. 19., 06.20. és 06.24. napján és utána ezt részletekben az **(kft. 2. neve)** Kft. számlájára a felperes tagi hiteleként befizette.

A felperes és az I. r. alperes ezen ügylethez 2008. 06. 01. dátumozással tagi hitel nyújtásáról kölcsönszerződés és tagi határozat megnevezésű okiratot készítettek.

Az I. r. alperes és az általa képviselt **(ltd 1. neve)** Ltd. között 2008. 06. 02. dátummal szintén kölcsönszerződésről szóló okirat került kiállításra, melynek 1. pontja szerint 363.500,- euró összeget, mint kölcsönt oly módon nyújt a **(ltd 1. neve)** Ltd. az I. r. alperesnek, hogy a szerződés aláírását követő egy hónap alatt azt rendelkezésre bocsátja, a **(ltd 1. neve)** Ltd. **(bank neve)** Bank Zrt.-nél vezetett bankszámlájának terhére készpénzfelvétellel. Az adós – az I. r. alperes – a kölcsönt legkésőbb 2013. 12. 31. napjáig volt köteles visszafizetni, míg a 6. pont szerint az I. r. alperesi adós kijelentette, hogy a szerződésben szereplő összeget kiegészítve, így mindösszesen 371.500 euró összeget ad kölcsön befektetési céllal a felperes részére.

A 2008. 06. 01. napján kelt kölcsönszerződés alapján a felperes, mint adós részére az I. r. alperes, mint hitelező kölcsön adott 371.500 euró összeget oly módon, hogy a szerződés aláírását követő egy hónap alatt felperesi adós, mint többségi tulajdonos helyett az **(kft. 2. neve)** Kft. **(bank neve)** Bank Zrt.-nél a számla megnyitását követően bankszámlára készpénzben befizeti. A 2. pont szerint a felperesi adós a kölcsönt a szerződés aláírását követően 5 év elteltével, legkésőbb 2013. 10. 31. napjáig köteles visszafizetni.

Az I. r. alperes 2009. 06. 11. napján **(város neve)-n** közjegyző előtt az alábbi nyilatkozatot tette: „Én, alperes neve, útlevelem szám ... megerősítem, hogy nincs pénzügyi könyvelésem felperes neveirány, **(város neve)**-ről, cím: **(cím)**., személyi azonosító szám: ..., mivel **felperes neve** kifizette az egész tulajdon részvétel összegét, amely az **(Kft. 1. neve)** Kft.-nek volt a **(város neve)**i **(Kft. 2. neve)** doo cégnél, cégjegyzékszám: 08505004. Megerősítem azt is, hogy az **(Kft. 1. neve)** Kft. Magyarországról egészben átadta a saját tulajdon részvételét az **(Kft. 2. neve)** doo szabadkai cégben, a **felperes neve** részére, szerződés alapján aláírva június 10-én 2009., és jóváhagyja a **(város neve)**i Községi Bíróságon, 15.06.2009. napon, okirati bizonyítás száma ...”.

A felperes első kereseti kérelmében 12.000,- euró tőke és annak 2010. 01. 29. napjától, valamint 6.500,- euró összegű tőke és azután 2010. 10. 01. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az I. r. alperest kölcsöntartozás címén. Második keresetében a Ptk. 98. §-a alapján az I. r. alperes kötelezését kérte arra, hogy **(ltd 1. neve)** Ltd. bejegyzésével és fenntartásával kapcsolatos iratokat, és – amennyiben a részvények kibocsátásra kerültek – azokat adja a birtokába, továbbá – harmadik kereseti kérelemként – kérte az I. r. alperes 10.000.000,- Ft kártérítés megfizetésére kötelezését azzal összefüggésben, hogy az **(Co neve)** Co részvényeit ezen az értéken meg kellett vásárolnia a II. r. alperestől 2016. 01. 28. napján, mert azokat a II. r. alperes részére az I. r. alperes értékesítette.

Előadta, hogy 2010. 01. 13. napján 12.000,- euró, majd 2010. 03. 30.-án megbízásából **(személy 1. neve)** további 6.500,- euró kölcsönt adott át I. r. alperesnek, melynek visszafizetésére a szerződés szerinti határidő alatt – 14 nap, illetőleg 6 hónap fizetési határidő elteltével – sem került sor. Az **(Kft. 1. neve)** Kft. működtetése során ezen kölcsönökön túl többször adott át pénzt I. r. alperesnek, mint a kft. ügyvezetőjének, ezekről a meglévő bizalom alapján okirat nem készült, melynek oka többek között az is volt, hogy az általa, mint tag által nyújtott kölcsönöknek a könyvelésből nyomon követhetőnek kell lenniük. A perbeli időszakra azonban már rossz tapasztalatai voltak a cég részére nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban, ezért a továbbiakban nem kívánt kölcsönt nyújtani a cégnek csak azzal a feltétellel, ha az I. r. alperes személyesen garantálja, hogy azok visszafizetésre kerülnek. Arról, hogy az I. r. alperes ezen összegeket mire fordította, tudomása nincs.

A második és harmadik kereseti kérelmei ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy az **(ország 2 neve)**i székhelyű cégek alapítástól kezdve tulajdonában állnak, azok létrehozása abból a célból történt, hogy **(ország neve)**i cégeivel közösen együttműködve és saját érdekében eljárva adóoptimalizálással nyereséget termeljenek. Az I. r. alperes az ő megbízása alapján járt el mindkét cég alapítása, cégbejegyzése során.

Az I. r. alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperessel kölcsönszerződés nem jött létre, az okiratok tartalmából nem derül ki, hogy kölcsönként történt a pénzátadás, nem derül ki továbbá a szerződő felek személye sem, mert kölcsönbe vevőt és kölcsönbe adót tartalmaznak, valamint nem minősülnek teljes bizonyító erejű magánokiratnak sem, mert nincsenek két tanú által hitelesítve. Nem vitatta, hogy volt pénzmozgás euróban, és lehetséges, hogy forintban is a felperessel. Azt vitatta, hogy ez közte, mint magánszemély és a felperes közötti pénzmozgás volt. Vitatta a visszafizetési határidőket is. A kölcsönrel érintett összegeknek megfelelő forint összegek befizetését csatolta banki okiratok formájában: A 01. 13. napján felvett 12.500,- eurót még aznap befizette saját pénzével kiegészítve 13.900,- euróként, mivel a kft.-nek nagyobb fizetési kötelezettsége állt fenn 18.461,- euró összegben, mint amit részben ebből az összegből, részben devizaszámláról átvezetéssel beérkező 7.200,- euró és 3.200,- euró összegből teljesített, mindösszesen 18.461,59 euró összegben. A 03. 30. napján bevett összeget 04. 27. napján saját pénzéből és a cég I. pénztárából kiegészítve 2.150.000,- Ft értékben fizette be. Az **(Kft. 1. neve)** Kft. érdekeinek jobban megfelelt, ha magasabb árfolyamot elérve váltja át az eurót, nem pedig banki árfolyamon. A pénzmozgások az **(Kft. 1. neve)** Kft.-vel kapcsolatos mozgások voltak, tagi hitelek, ami a cég könyvelésében is nyomon követhető, ügyvezetői minőségében adott és vett át pénzt, nem pedig, mint a cég I. tagja vagy magánszemély.

A második kereseti kérelemmel kapcsolatban elsődlegesen arra hivatkozott, hogy kizárt a magyar bíróság joghatósága a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. (Nmjtvr.) 62/C. § g) pontja alapján. Másodlagosan e kereseti kérelem vonatkozásában a Pp. 157/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a per megszüntetését kérte. Kifogásolta a bíróság joghatóságát a **(ország 1. nyelve)** nemzetiségű felperes és az **(ország 2 neve)**i tulajdon- és társasági jog alapján alapított cég vonatkozásában, mert az Nmjtvr. nem állapít meg e körben magyar joghatóságot.

Arra is hivatkozott, a felperesnek perbeli legitimációja nincs, mert a **(ltd 1. neve)** Ltd. tulajdonosa nem a felperes, hanem az **(Ltd. 2. neve)** Ltd. Emellett a cég fel van függesztve, de szabályszerű idézése sem történt meg, ami akadálya az eljárásnak.

Érdemi védekezésében előadta, a már kiállított névre szóló részvényre, mint értékpapírra felperes tulajdoni igénye nem állhat fenn, mert a névre nem került kiállításra részvény, igénye kötelmi jellegű, ami elévült. Egyebekben a kiadásra a **(ltd 1. neve)** Ltd. igazgatója lenne jogosult, mivel a cég fel van függesztve, törvényes képviselőinek személye nem feltétlenül azonos az I. r. alperessel. Továbbá igazgatói tisztségét nem a részvénytulajdonosoktól, hanem az alapítótól kapta. Nem jogosult a **(ltd 1. neve)** Ltd. tulajdonában és birtokában lévő részvényeket magánszemélyként kiadni.

A harmadlagos keresetet, mint meg nem engedett keresetváltoztatást kérte elutasítani. Az **(Co. neve)** Co-ról a viszontkeresetben nincs szó, a módosított kártérítési igény pedig végképp nincs összefüggésben a per alapjául szolgáló jogviszonnyal.

Az I. r. alperes viszontkeresetében 371.500,- euró felperesi tartozásból 98.300,- euró, valamint 18.500,- euró összeg – összesen 116.800,- euró – és annak 2013. 11. 01. napjától számított éves 3%-os kamata megfizetésére kérte kötelezni felperest. Arra hivatkozott, hogy a 2008. 06. 01-i kölcsönszerződés szerint a kamionok beszerzéséhez szükséges tagi kölcsönhöz 371.500,- euró kölcsönt nyújtott felperesnek több részletben, a 2008. 06. 05. napján alakult **(kft. 2. neve)** Kft. számlájára történő befizetéssel, melynek visszafizetési határideje 2013.010.31. napja volt. A felperes tagi hitelként tette be ezen összegeket a cégébe, ahonnan a beruházást finanszírozta. Közvetlenül az **(Kft. 2. neve)** Kft. cég számlájára kellett azt befizetnie, mert a felperes nem tartózkodott folyamatosan az országban és az összegek átadásának nem volt fix határideje. 18.500,- eurót a felperesi követelésbe kért beszámítani, a fennmaradó 98.300,- euró megfizetésében kérte marasztalni felperest. Viszontkereseti követelése alátámasztásaként a kölcsönszerződést, tagi kölcsönszerződést, tagi határozatokat és befizetési bizonylatokat csatolt. A pénzügyi igazgató egyértelműen igazolta, hogy ő volt a befizető, a kölcsönhöz a **(ltd 1. neve)** Ltd. adott a részére 363.500,- euró összegű kölcsönt. Ez igazolja fedezetét a kölcsön összegére. Jelen perben a felperes cégei nem peres felek, ezért irreleváns, hogy az onnan érkezett összegekből biztosította-e a kölcsönt. Jelentősége annak van, hogy az összeg beérkezett az önálló cégnek minősülő **(ltd 1. neve)** Ltd. számlájára, és nem felperes számlájáról, nem felperes pénzeként.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Előadta, előfordulhatott, hogy az I. r. alperes a céges iratok közé téve a kölcsönszerződést aláírta vele, kihasználva nyelvi nehézségeit, belé vett bizalmát. Hivatkozott a **(város neve)** 2009. 06. 11. napján hatóság előtt aláírt nyilatkozatra, melyben I. r. alperes nyilatkozta, hogy pénzügyi követelése vele szemben nincs. Az I. r. alperesnek nem is volt fedezete a kölcsön nyújtására, az közel 100 millió forintot jelentett volna. 2010-ben I. r. alperes munkabére havi nettó 92.115,- Ft volt, vele szemben ő egy tőkeerős személy, több cégből álló vállalatbirodalom tulajdonosa, nincs szüksége kölcsönre, sőt ő nyújtott kölcsönt I. r. alperesnek. Nem életszerű, hogy az állítólag kölcsönadott 371.500,- euró összegből I. r. alperes 116.800,- eurót követel. Nem vitatta, hogy tagi kölcsönre vonatkozó szerződést aláírt, miszerint tagi kölcsönt nyújtott az **(kft. 2. neve)** Kft.-nek 370.000,- euró összegben, mert ennyibe került a 8 kamion. Azt vitatta, hogy ehhez I. r. alperes adta kölcsön az összeget. A kamionok árát úgy tudta eljuttatni Magyarországra, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. céget **(ország 1. nyelve)** cége irányította, így az átutalta ezt a pénzt a **(ltd 1. neve)** Ltd.-nek – amelynek a **(bank neve)** Bank Zrt.-nél volt számlája – oda az I. r. alperes, mint a **(ltd 1. neve)** Ltd. tulajdonosa bement, kivette a pénzt, és utána ezen összeget fizette be részletekbe az **(kft. 2. neve)** Kft. számlájára.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte I. r. alperest, fizessen meg a felperesnek 18.500,- euró tőkét és annak 12.000,- euró részösszege után 2010. 01. 29. napjától, míg 6.500,- euró részösszege után 2010. 10. 01. napjára a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét és az I. r. alperes viszontkeresetét elutasította.

A Ptk. 200. § (1) és 523. § (1) bekezdésének figyelembe vételével azt állapította meg, hogy a 2010. 01. 13., valamint 2010. 03. 30. napján a kölcsönszerződés az I. r. alperes és felperes között jött létre. Hangsúlyozta, az I. r. alperesi ügyvezető kötelessége volt a tagi kölcsönök könyvelése, mellyel igazolhatta volna, hogy a felperes saját tagi kölcsönként adta át ezen összegeket. A könyvelést I. r. alperes saját előadása szerint elmulasztotta, a felszámolónak sem tudott könyvelési dokumentumokkal szolgálni. Bizonyítási indítványa e körben nem volt, míg a könyvszakértő szakvéleménye mellékletében az **(Kft. 1. neve)** Kft. könyvelését végző **(személy 2. neve)** nyilatkozata szerint a tagi kölcsönökről főkönyvi karton nem került eltárolásra. A bíróság felhívására és a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetés ellenére sem tudta bizonyítani, hogy nem magánkölcsön céljára került a pénz átadásra, illetőleg azt mint a gazdaság társaság képviselője vett át. Az a körülmény, hogy az átvett összeg az addigi gyakorlattal egyezően azonnal befizetésre került a gazdasági társaság számlájára a lejárt tartozás kiegyenlítése érdekében és azt nem magáncélra használta fel, a bizonyításhoz önmagában nem elegendő. Azt az I. r. alperesi érvelést sem fogadta el, hogy a kölcsönösszegeket az **(Kft. 1. neve)** Kft. ügyvezetőjeként vette át. Ezzel kapcsolatban utalt a Ptk. 29. § (3) bekezdésére, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi VI. törvény (Gt.) 29. § (3) bekezdésére, a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 8. § (1), valamint 9. § (1) és (2) bekezdésére. Ezekkel összefüggésben hangsúlyozta, az okiratokon utalás sincs az **(Kft. 1. neve)** Kft.-re, egyértelműen az I. r. alperes a szerződés alanya, ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes követelését a gazdasági társaságnak kellett volna teljesítenie. Ugyanakkor a szerződés a kölcsönszerződés lényeges tartalmát – kölcsöntőke összegét, visszafizetés határidejét –, a felek jogait és kötelezettségeit tartalmazza, azokat az I. r. alperes nem vitásan aláírta, a kölcsön összegének felvételét elismerte. Mint gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének tisztában kellett lennie azzal, hogy a gazdasági társaság, mint jogalany elkülönül a magánszemélytől, és amennyiben a gazdasági társaság képviselőjeként járt el, nyilvánvalóan ezt az aláírásánál szerepeltetnie kellett volna még akkor is, ha minimális tartalmú szövegezésről volt szó és eredetileg **(ország 1. nyelve)** nyelven fogalmazták a szerződést, illetve az okirat nem tekinthető teljes bizonyító erejű magánokiratnak. Ezért az I. r. alperes a kölcsönösszeg felperes részére történő visszafizetésre köteles.

Az I. r. alperes viszontkeresetét megalapozatlannak találta. Utalt arra, hogy a 2008. 06. 01. napján kelt kölcsönszerződés semmisségére a felperes a perben nem hivatkozott, megtámadási kifogásától elállt, illetve a bíróság felhívása ellenére bizonyítást nem ajánlott fel. A 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 6/a. pontjára hivatkozva megjegyezte, a semmisségi okot a bíróság hivatalból észlelheti akkor is, ha a felek arra nem hivatkoznak, de a rendelkezésre álló bizonyítás alapján tényként egyértelműen megállapítható nyilvánvaló semmisség áll fenn. Hivatalból értékelte, hogy a felek által létrehozott offshore társaságok működtetése lényegében az adóelkerülést szolgálta, melyhez pénzügyi tranzakciók sorozatát kellett lebonyolítani. A Ptk. 207. § (6) bekezdése szerint a színlelt szerződés semmis, ha pedig más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni. A színlelt szerződés törvényi feltételei megállapíthatóak. Abból a felek egyező előadása által megerősített tényből indult ki, hogy az offshore cégek létrehozása adóelkerülés – adóoptimalizáció – érdekében történt, mint ahogyan a 8 db kamion vásárlás céljából alapított **(kft. 2. neve)** Kft. létrehozása is. Ehhez képest bizonyítottnak látta, hogy ennek érdekében történtek utalások a **(ltd 1. neve)** Ltd. részére, a felperes cégeitől **(ország 1. neve)**ből, és ugyanezt a pénzeszközt a felperes megbízásából az I. r. alperes a felperes tagi kölcsönként fizette be az **(kft. 2. neve)** Kft. részére. A cégeken keresztül így a továbbutalásoknak más célja nem volt. A közvetlen pénzügyi kapcsolat lehetősége biztosított lehetett a **(ltd 1. neve)** Ltd. és a felperes közötti közvetlen

kölcsönszerződés által is, de a **(ország neve)**i cégből való pénzfelvétel akár 20%-os adófizetési kötelezettséget keletkeztetett volna felperes részére. Arra, hogy a szerződéses láncolatban a viszontkeresetet megalapozó szerződéshez az I. r. alperes és a **(ltd 1. neve)** Ltd. közötti kölcsönszerződés miként iktatózott, arra I. r. alperes ellentmondó magyarázatot adott. Egyfelől akként nyilatkozott, nem tudta ez a pénz honnan lesz, megbeszélés tárgyát nem képezte, nem volt szó arról, hogy a felperes miért kér kölcsönt, jelentős vagyona van, de nem biztos, hogy ehhez rendelkezésre állt pénze, konkrétan nem beszéltek arról, hogy miért kér kölcsönt mindehhez (Kiskunhalasi Járásbíróság 1.P.20.163/2013/57.). Ugyanakkor a 25. sorszámú előkészítő iratában úgy nyilatkozott, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd.-ben lévő bevételeiből és/vagy saját pénzéből szándékozott biztosítani az **(kft. 2. neve)** Kft. alapításához és a 8 db kamion vásárláshoz szükséges pénzeket. Továbbá a felperes érdekeltségéből a **(ltd 1. neve)** Ltd.-hez érkezett átutalás nem a kamionvásárlás érdekében történt, más korábbi ügyletekből és folyamatban lévő ügyletek eredményéből történtek. Ezek létezését azonban bizonyítani nem tudta. Állította, rendelkezett a kölcsönnyújtáshoz szükséges saját pénzügyi fedezettel, ugyanakkor maga dokumentálta, hogy a felperes részére nyújtott kölcsönt ő maga a **(ltd 1. neve)** Ltd.-től szerezte ugyancsak kölcsön címén, elismerve, hogy ez a pénzeszköz származott a felperes **(ország neve)**i cégeitől, de nem ismerte el, azt a könyvszakértő által is bizonyított tény, hogy kifejezetten ez a pénzeszköz szolgált kamion vásárláshoz a felperes tagi kölcsönként. Tévesnek ítélte azt az I. r. alperesi álláspontot, hogy nem tartozik a tényálláshoz, miként jutott ehhez a pénzeszközhöz. Ezzel szemben az adóhatóság igazolása szerint I. r. alperes a vonatkozó időszakban adót nem fizetett, költségmentességi kérelmet is előterjesztett a perben, miközben elismerte, hogy a felperes vagyonos. Ezzel szemben felperes igazolta, hogy a kölcsönszerződés dátumaként megjelölt időpontban az **(kft. 2. neve)** Kft. még nem létezett (a társasági szerződés kelte 2008. 06. 05.), a cég bejegyzésének napja 2008. 06. 16., továbbá a kölcsönökről ténylegesen leghamarabb a 2008. 08. 18.-i időpontban kerülhettek kiállításra és aláírásra az okiratok. Értékelte az I. r. alperes 2009. 06. 11. napján **(város neve)** hatóság előtt tett nyilatkozatát is, mely szerint pénzügyi követelése a felperessel szemben nincs, valamint azt is, hogy az I. r. alperes 2013. 12. 21. napján terjesztette elő viszontkeresetét, nem a teljes összeget, csupán a kereseti követelés értékét magában foglaló magyarázata szerint a járásbírósági hatáskört megalapozó 30.000.000,- Ft-os összegben, melyet a törvényszék elé került per során sem módosított. Ezen túl a rendelkezésre álló okiratok és tanúvallomások is azt támasztják alá, hogy a felperes kölcsön felvételére nem szorult. Amennyiben a 2009. 06. 11.-i nyilatkozat csupán az **(Kft. 1. neve)** Kft. vonatkozásában került megtételre és a 2008. 06. 01.-i okirat alapján valós kölcsönnyújtás történt, a nyilatkozat elhatárolta volna a két ügylet alapján fennállott követelést. Számbavette azt is, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. részéről az I. r. alperes egy személyben eljárhatott kizárólagosan, ezért a kamion vásárlásához szükséges pénzeszközt kölcsönként kiadni egyedül ő volt jogosult. Az, hogy miért nem közvetlenül a felperes javára tette, a perben nem került tisztázásra. Nem vitatta, hogy a tagi kölcsönt nem ő, hanem a felperes biztosította az **(kft. 2. neve)** Kft.-ben. I. r. alperes terhére értékelte, hogy a perbeli időszakban mindkét magyar cég és mindkét offshore cég vonatkozásában kizárólagos képviseleti joggal bírt. A magyar cégek felszámolása során könyvelési anyagok a felszámolónak átadásra nem kerültek, jelen perben sem tett bizonyítási indítványt, előadásai alátámasztását könyvelési dokumentumokkal igazolandó, illetőleg az offshore cégek vonatkozásában sem tudott könyvelési iratokra hivatkozni. A szerződés színleltségét alátámasztja az is, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. 2008. 06. 02.-án 370.000,- euró összeggel nem rendelkezett, továbbá azt követően történt a 06.01.-i kölcsönhöz szükséges fedezet megszerzése I. r. alperes által, miután ő maga vállalt kölcsön nyújtásra kötelezettséget, azaz a valóságban nem rendelkezett a kölcsön forrásával és nem ő volt az a személy, aki afelett rendelkezni volt jogosult, hanem a felperes. A **(bank neve)** Bank által küldött kimutatásból kimutathatóan 2008. 06. 01. napján a **(ltd 1. neve)** Ltd. számlájának egyenlege – 6,- euró volt, azaz az I. r. alperes által állított időben nem volt fedezet az ügylet lebonyolításához. Nem tudta megjelölni az egyes ügyletekből

származó elmaradt részesedését a **(ltd 1. neve)** Ltd. irányában sem. Nem tudta bizonyítani, hogy a 371.500,- euró kölcsön nyújtásához fedezettel rendelkezett és amennyiben azt saját kölcsönfelvételre biztosította, annak valóságát hiteles könyvelési iratok felmutatásával igazolhatta volna azzal, hogy az Ltd.-vel szemben 363.500,- euró tartozása áll fenn 2008. 06. 01. napja óta. Értékelési körbe vonta azt is, hogy a kölcsönszerződés dátuma nem felel meg a tényleges aláírás időpontjának, ahogyan a tagi hitelről szóló szerződés esetén sem. 2008. 08. 18. napján küldte el (személy 3. neve) a tagi határozatot és a tagi kölcsönszerződés tervezetét, ebből következően ezt megelőzően aláírásra nem kerülhetett sor. Ezt igazolja a 2008. 08. 18. napján küldött e-mail is. A visszádatumozás szándékos, közös akarat volt és igazolt annak indoka is. Ezt a könyvszakértői vélemény is alátámasztotta. A **(bank neve)** Bank által küldött bankszámla kivonatok igazolják, hogy az **(kft. 2. neve)** Kft. részére befizetett pénz teljes egészében a felperes cégeitől származik. Felperes nyilvánvalóan nem azért adott utasítást **(ország neve)**i cégeinek a pénzek átutalására, hogy azokat utána ő maga kölcsön kérje az I. r. alperestől, hogy befizethesse az **(kft. 2. neve)** Kft.-be. Az I. r. alperes nem adott magyarázatot arra sem, miért állt volna érdekében a cégeknek pontosan ekkora összeget átutalni ebben az időpontban, amennyiben biztosítja tagi hitel fedezetét a felperes részére, illetve miért nyújtott kölcsönt az I. r. alperesnek a **(ltd 1. neve)** Ltd. ebben az időszakban ilyen összegben. Ezzel összhangban rögzítette az igazságügyi szakértő, az okiratok egyértelműen alátámasztják, hogy a felek által létrehozott cégcsoporton belül működő cégek abból a célból létesültek, hogy oda-vissza számlázással pénzkivételi lehetőséget teremtsenek a feleknek. Valószínű, a felperes cégeinek kiállított ügynöki közvetítői tevékenységről szóló számlák kiállítására azért volt szükség, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. offshore cégen keresztül lehetőség legyen pénz kivételére, amellyel finanszírozni tudják az **(kft. 2. neve)** Kft. beszerzéseit, mely apportálással visszakérülhetett felperes **(ország neve)**i cégébe. A 3 db kölcsönszerződés körülményei bizonyítják, hogy a felek között a szerződések utólag készültek, annak pontos dátumát megállapítani nem lehet. A viszontkeresettel érintett szerződésekben a pénz rendelkezésre bocsátására egy hónapot rögzítettek igazodva ahhoz, ahogyan a valós banki pénzmozgások hogyan történtek. A tagi kölcsönszerződésben kikötött fedezet a szerződés dátumának időpontjában nem volt valós. A kamionok apportba adása 2008. 07. 18. napján történt meg, nem létező üzletrészre fedezetet alapítani nem jogszerű, apportba adni ténylegesen, létező forgalmi értékkel rendelkező dolgot lehet. az **(kft. 2. neve)** Kft. semmilyen beszerző tevékenységet nem folytatott, nem gazdasági tevékenység ellátására hozták létre, hanem azért, hogy az offshore cégeken keresztül átfussanak rajta, nagyobb pénzösszegeket adózás nélkül, amiből **(ország neve)**i befektetést eszközöltek. Ezért a 2008. 06. 01. kölcsönszerződés semmis, emiatt a viszontkeresetet és a szakértő személyes meghallgatására tett I. r. alperesi indítványt elutasította, mert attól eltérő tényállás megállapítása nem volt várható.

A felperes második kereseti kérelmét illetően alaptalannak ítélte az I. r. alperes hivatkozását arra, hogy a magyar bíróság joghatósága kizárt az Nmjtvr. 62/C. § g) pontja alapján. Hangsúlyozta, a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának vagy a per megszüntetésének a joghatósággal összefüggésben csak akkor van helye, ha a magyar bíróság joghatósága kizárt. Előfordulhat emellett olyan eset is, amikor a magyar bíróság joghatósága ugyan nem kizárt, de nincs olyan joghatósági ok, amely alapján lehetőség lenne az eljárásra. Az Nmjtvr. 62/C. § g) pontjával kapcsolatban megállapította, miután a per tárgya iratok, közöttük értékpapírt megtestesítő részvény kiadása, az egyértelműen a Ptk. 98. §-án alapuló tulajdoni igény, birtokvita, amely nem sorolható e törvényhely fogalmi körébe, mert nem célzott cégalapítással, fizetéseképtelenséggel, megszűnéssel kapcsolatos eljárás és nem irányult az alapító okirat érvényességében történő bírói döntésre és a határozatok felülvizsgálatát sem kérte felperes.

A Pp. 157/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem találta indokoltnak a pert megszüntetését. Az I. r. alperes Magyarországi lakóhelye, magyar állampolgársága, a jogviszony magyarországi egyes elemei (jogcselekmények teljesítés, bankszámla vezetés) megalapozzák az Nmjtvr. szerinti joghatósági okot. Az más kérdés, hogy az Nmjtvr. 18. § (2) bekezdése szerint a jogi személy

személyes joga annak az államnak a joga, amelynek területén jogi személyt nyilvántartásba vették, azonban ez nem azt jelenti, hogy az **(ország 2. neve)-beli település neve** bíróságnak van joghatósága, hanem azt, hogy a **település neve** jogszabályokat kell kereseti kérelem eldöntése során alkalmazni. Az Nmjtvr. 21. § (1) bekezdésére utalással kapcsolatban rögzítette, a felperes állítása szerint a **(ltd 1. neve)** Ltd. részvényei a tulajdonát képezik, mely joghatósági ok, ekként a 27. § (4) bekezdés irányadó, mely szerint, ha az értékpapír tagsági jogot testesít meg, az értékpapíron alapuló jogok és kötelezettségek keletkezését, átszállását, megszűnését és érvényesítését a jogi személy személyes joga szerint kell elbírálni. Az 54. § (1) bekezdése alapján pedig hangsúlyozta, hogy a magyar bíróság eljárhat minden ügyben, amennyiben az I. r. alperes lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye jogi személy esetében székhely belföldön van, ha csak joghatóságát e törvényerejű rendelet ki nem zárja. Ilyen kizáró okot az Nmjtvr. nem tartalmaz, arra I. r. alperes sem hivatkozott. Ezért a felperes helyesen utalt arra, hogy az I. r. alperes magyarországi lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár, ezért a perre a magyar bíróság rendelkezik joghatósággal.

Érdemben a felperes második keresetét nem tartotta megalapozottnak, mert a felperesnek elsőként azt kellett bizonyítania, hogy tulajdonosi jogosítványokkal rendelkezik a **(ltd 1. neve)** Ltd. offshore cégben, és ennél, fogva az okiratok, illetve a részvények birtoklására jogosult, amennyiben a **település neve** társasági jogból az levezethető. A felperes tulajdoni igényét arra alapította, hogy az offshore cég forgalmának teljesen egésze **(ország neve)**i cégei között zajlott, annak nagy részét ezen **(ország neve)**i cégek generálták, fenntartási költségeit is **(ország 1. nyelve)** cégek végezték és a bélyegző is a birtokában van. Hangsúlyozta, a cégek közötti átutalások, pénzmozgások önmagukban tulajdonjogot nem alapoznak meg, mert az átutalások egyetlen esetben sem a felperestől, mint magánszemélytől érkeztek. Ezért szükségtelen volt annak további vizsgálata, hogy a befizetések megalapozhattak-e, igazolhattak-e tulajdonosi jogállást. Ezért szükségtelen az I. r. alperes által igényelt **település neve** gazdasági társaság alapítására, működésére vonatkozó törvények vizsgálata is. A felperes nem igazolta, hogy részvényekkel rendelkezik, a részvények elsőként is kibocsátásra kerültek, és azoknak ő a tulajdonosa, ezáltal tagsági jogok gyakorlására sem hivatkozhatott alappal, a részvények kiadását sem kérhette, további okiratok kiadását sem igényelhetette, ami szintén a **település neve** törvény vizsgálatát tette volna szükségessé. Mindezeket a **(ország 1. neve)**i cégek teljes körű átvizsgálása sem igazolta volna, ezért a könyvszakértő további megbízására tett felperesi indítványt elutasította.

A harmadik kereseti kérelmet, mint nem megengedett 72-III. sz. végzésével az ott kifejtett indokok alapján utasította el.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes első keresetének elutasítását, második keresete tárgyában a joghatóság hiányának megállapítását, vagy a per e kereset vonatkozásában történő megszüntetését, vagy annak elutasítását kérte, továbbá viszontkeresetének történő helyt adást, és a felperes harmadik – kártérítésre vonatkozó – kereset tárgyában hozott 72-III. számú végzés megváltoztatását. Viszontkeresete tekintetében másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő kötelezését kérte új tanács kijelölése mellett. E körben a tényállás további tisztázása szükséges a szakértői vélemény kiegészítésének, szükség esetén új szakértő vélemény beszerzése, vagy szakértő tanúk meghallgatása útján.

A második kereseti kérelem kapcsán előadta, az tulajdonképpen az alapításhoz szükséges okiratok érvényességének megtámadása, ezért az azzal kapcsolatos eljárásnak minősül. Az alapító okirat jogosította fel az igazgatót a részvények őrzésére, kibocsátására, az nevezi meg I. r. alperest igazgatóként, vezetőként, tehát ezt is érintené az ítélet, ami a joghatóság kérdését veti föl. Ezért a felperes ezen kereseti kérelme kizárt joghatóság alá tartozik. A részvényeket a bejegyzésről szóló nyilvántartás szerint 2005. 09. 22. napján kibocsátották és azok tulajdonosának kijelölésére, azok

átruházására, mint igazgatót őt jelölték meg, mely átruházások, ha történtek, a társaság határozatainak minősülnek, ezért ez is kizárt joghatóság alá tartozik, melyet hivatalból kellett volna figyelembe venni. Amennyiben a joghatóság kizártságát az ítéletábra nem állapítja meg, fenntartotta, hogy a per megszüntetésének van helye a Pp. 157/A. § b) pontja alapján a második és harmadik kereseti kérelmeket illetően, mert az Nmjtvr. nem állapít meg magyar joghatóságot e körben. A felperes következetesen őt kérte kötelezni a cég, valamint iratainak, részvényeinek átadására. A perben I. r. alperesként alperes neve, mint magánszemély állt, a részvényeket az alapításkor a társaság tulajdonába, birtokába, nem pedig az I. r. alperesébe bocsátották. Azt az offshore cég jelenlegi képviselője sem teheti meg, amelyhez az offshore céget kellett volna idézni, aki személyében azonos, de más minőségben és jogosítványokkal bíró I. r. alperes, mint korábbi képviselő is lehet az alapító is, vagy harmadik személy is. Ez a cég fel van függesztve, és törvényes képviselőinek személye nem feltétlenül esik egybe az I. r. alperesével. Fenntartotta a meg nem engedett keresetmódosítás kapcsán kifejtett álláspontját is, mert a kölcsönügyletek elbírálásával nincs kapcsolatban a korábban alapított cégre vonatkozó tulajdoni, mint dologi jogi igény.

Az első kereseti kérelemre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg. Ügyvédi hiba miatt rendelték el a felszámolást 2009. 10. 19.-én egy **(hitelező 1 neve)** számla miatt, melynek nem volt köze a **(hitelező 2 neve)** számlákhoz, a felszámolás elrendelésére 2012. 09. 12. napján került sor. A felperes bizalmának megrendülésére vonatkozó megállapítás is téves, mert a perbeli adatokból megállapíthatóan az állított bizalomvesztést követően a felperes többször adott még hitelt, bankgaranciát is vállalt, pénzt is vett ki a cégből, valamint a viszontkereset körében felperes maga állította, hogy ezt követően is teljes mértékben rábízta a magyar és offshore cége vezetését. Az sem tényállási elem, hogy saját személyében vállalta visszafizetni a felvett összegeket. Iratellenes, hogy 2008 nyarán állapotok meg az **(kft. 2. neve)** Kft. létrehozásában és hogy kizárólag kamionok vásárlása céljából jött létre. Nyáron már az alapítás történt, és nemcsak vásárolt kamionokat, hanem apportált és az azért kapott üzletrész kezelte. Nem tény, hanem feltételezés a 2008. 08. 18.-i aláírás, a tény az, hogy a szerződés készült 06.01. dátummal, amelynek tényleges aláírására nem ezen a napon, hanem később, valamikor került sor. Sételmezte, hogy a felperes második és harmadik keresete időben változott, az ítélet csak a végleges, módosított keresetet tartalmazza.

Az ítélet indokolása is téves az első kereseti kérelmet illetően. Azzal, hogy az összegek átvételéről egybehangzóan nyilatkoztak, nem ismerte el, hogy azt magánszemélyként tette és ez nem eredményezi a bizonyítási kötelezettség megfordulását. Felperes bizonyítási terhe, hogy az addig szokásos gyakorlattól eltérően ezeket kifejezetten csak, mint magánszemélynek adott kölcsön. Az okiratokban nem volt kikötve, hogy magánszemély, és az átadó **(személy 1. neve)**, aki az iratot készítette saját előadása szerint csak ebben a két esetben nem hívta erre fel figyelmét. Korábban mindig ügyvezetőként kapott pénzt, az volt a szokásos eljárás is, mely a tanúvallomásokból is megállapítható. Amennyiben ehhez képest változás áll be, jelezni kellett volna. Szándéka magánhitel felvételére nem állt fenn, okkal hihette, hogy a cég képviselőjében kapja a cég. Figyelmetlen volt és jóhiszemű. Ezzel szemben felperesnek egy kétes értékű okirat áll rendelkezésre. Értékelendő körülmény lett volna az is, hogy nem ő készítette az iratot, hanem a felperes alkalmazottja, aki elmondta, nem ismert mögöttes szándékot, felperes csak annyit mondott, készítsen papírt és adja át részére a pénzt. Állította, hogy ezen okirattal megtévesztették. Nem nyilatkozott akként, ha a cég nem adja vissza, akkor majd ő visszafizeti ezeket az összegeket. Amennyiben ez mégis igaz lenne, akkor is csak mögöttes felelősséget vállalt volna. A tagi kölcsönökkel kapcsolatban megjegyezte, az arról szóló kimutatások nem egyes bontásban, hanem éves összesítésben csatolásra kerültek. Nem nyilatkozta, hogy a felszámolónál van az összes irat és a felszámoló megkeresésére nem került sor, holott felperes bizonyítási körébe utalta az elsőfokú bíróság. A teljes folyamatot feltárta az elsőfokú bíróság előtt, amely olyan láncolat, amely

egyértelműen igazolja, gyakran vett fel kölcsönt a cég részére felperestől, még okirat sem készült, ez működési rutin volt.

Viszontkeresete elutasításának indokát is sérelmezte. Olyan nyilatkozatot, amelyből a színleltségre vonatkozó közös akarat megállapítható, nem tett, olyan bizonyítás, amelyből ez levezethető, nem történt. A kölcsönszerződés teljesedésbe ment az ott megjelölt jogi céllal. A felperes elérte a kívánt eredményt, általa sem tagadottan vállalt tagi hitel befizetésre került általa az **(kft. 2. neve)** Kft.-be, az megvásárolta a kamionokat és annak révén tulajdoni részesedést kapott a **(ország 1. nyelve)** cégben. Ezért a színleltség elsőfokú bíróság által hivatkozott ismérvei nem állapíthatók meg. Kiemelte, nem merülhet fel színleltség okaként értékelt jogellenes adókerülésre irányuló szándék, mert sem a kölcsön nyújtása, sem annak visszavételezése nem adóköteles, visszafizetési kötelezettséggel nyújtotta, tehát nem tűnt el az összeg. A **(Ltd. 1. neve)** működtetése szolgálta lényegében az adóelkerülést, ami színleltté teszi a tranzakciókat, nem terjed ki a két magánszemély közötti kölcsönszerződésre, a tagi hitel bekerült a magyar jogi személy számlájára, az összeg útja végig követhető, nem tűnt el az adóhatóság látóköréből. Az esetleges jogellenes adóelkerülésre a kamionvásárlás vonatkozásában felperes szerződött a **(kft. 2. neve)** Kft.-vel, legfeljebb annak színleltsége állapítható meg. Az elsőfokú bíróság ítélete eredményezi, hogy a **(ország 1. nyelve)** cégek által költségként elszámolva szolgáltatás ellenértékeként kiutalt pénzt vette fel visszafizetési kötelezettség nélkül, amellyel **(ország neve)**i adófizetési kötelezettséget, vagy a magyarországi illetékfizetési kötelezettséget kerülte meg. A Ptk. 207. §-a szerint is a színlelt szerződés valamilyen szerződést leplez, amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontja helyes, akkor a tényleges jogügyletet, annak létét, tartalmát meg kellett volna állapítania, amire nem került sor, enélkül pedig törvényi rendelkezés nem alkalmazható. Amennyiben ezen érvelése nem fogna helyt, arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a Ptk. 234.-239. §-ainak alkalmazását. A semmiségi jogkövetkezményéről, az elszámolás módjáról nem kell rendelkezni ugyan, de ez nem jelenti azt, hogy nem kell minősíteni a létező, el nem tűnt szerződést, vagy rendelkezni kell az eredeti állapot helyreállításáról vagy a szerződés hatályban tartásáról. A valós szándék, amely törvényes üzleti működés, az volt, hogy adókkal, vámokkal rendelkező országok közti nemzetközi kereskedelemben a legnagyobb haszonnal működjön a felperes cégcsoportja és a **(Ltd. 1. neve)**. Ehhez képest a szakértő egyszerűsítő és kizárólagos megközelítést használt, másrészt a peres felek a szakvélemény kiegészítését kérték. A perben bemutatott gazdasági folyamatok egymásra épüléséből, kapcsolódásából az elsőfokú bíróság csak egyes részeket vett figyelembe, ezért összességében alaptalanok megállapításai. Iratellenes, hogy egyező előadás volt a felek részéről a **(Ltd. 1. neve)** vagy az **(kft. 2. neve)** Kft. alapításának jogellenes, adóelkerülési céljára nézve. A legális adóelkerülési tartalmú előadása volt a magyar cég alapításával kapcsolatban, a kamionok megvásárlása és apportálása a **(ország 1. nyelve)** cégbe, majd ennek az üzletrésznek a kezelése nem színlelt, hanem eredeti célja volt az **(kft. 2. neve)** Kft.-nek, amely legális ügylet, de valóban már megtakarítást eredményezett felperes egyéb cégeinek. Iratellenes értékelésen alapul, hogy a **(Ltd. 1. neve)**nek kifizetett összegek kizárólag a jogellenes adóelkerülés érdekében átutalt összegek, nincs mögöttük teljesítés. Iratellenes a **(Ltd. 1. neve)**nek átutalt pénzek tulajdonosaként a felperes cégeit tényként rögzíteni, mert nem igazolta az eljárásban, hogy ezek egyszemélyes a felperes meghatározott többségi tulajdonában álló cégek. Téves, hogy nem tudta bizonyítani a korábbi ügyletek létezését, amikor a kölcsön alapjául szolgáló összegek érkeztek a **(Ltd. 1. neve)**be. Ezt a szakvélemény is rögzíti, a perben elfekvő banki és felperes által csatolt céges iratok, valamint tanúvallomások is igazolják. Tévesnek ítélte, hogy a felperes 2008. évi személyes vagyoni helyzetét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, mert vagyonos ember is kerülhet rövid távon likviditási nehézségbe. Az adóhatóság ugyanakkor azt is közölte, hogy a kölcsönszerződés miatt adóbevallást benyújtania nem kellett. Állította, az adóbevallás és befizetés hiánya nem igazolja, hogy nem volt vagyona, csak azt, hogy nem fizetett adót. Az, hogy 2013. évben a per indulásakor költségmentességet kért, miközben a per tárgya a vagyontalanságát okozó felperesi magatartás,

érthetetlen. A **(Ltd. 1. neve)** és közte lévő kölcsönszerződés semmisségét az elsőfokú bíróság nem állapította meg, ezért rendelkezésére állt a fedezet a teljesítéshez. Téves az is, hogy felperes igazolta, legkorábban 08. 18. napján kerülhettek aláírásra a szerződések. Igazolta, hogy a 2016. 11. 17.-i keltű beadványában, hogy 08. 18.-án visszaküldött, aláírt iratokon más az aláírás, mint az eredetiken, tehát bizonyítottan ezt a dátumot megelőzően keletkezett a felperes aláírása az érintett iratokon, azokat ekkor még egyszer megerősítette felperes. Érthetetlennek tartotta az elsőfokú bíróság indokolását, hogy 2013. 12. hónap végén nyújt be kereseti igényt egy 2013. 10. hónap végén lejárt követelés esetében. Ezzel szemben a felperes első kereseti kérelme körében nem értékelte, hogy több évvel később nyújtotta be azt. Iratellenes az is, hogy az okiratok igazolják felperes vagyonságát. Iratellenes, de irreleváns, hogy nem került tisztázásra, miért nem a **(Ltd. 1. neve)** nyújtott kölcsönt felperesnek. A viszontkereset vonatkozásában nem volt olyan kötelezettsége, hogy könyvelési anyagokkal kell bizonyítania. Létezik szerződése a **(Ltd. 1. neve)** Ltd.-től felvett kölcsönről, annak igazolására bank kivétet igazoló okiratok, és ennek a kölcsönszerződésnek az érvénytelenségét az elsőfokú bíróság nem állapította meg. Az elsőfokú bíróságnak nincs ismerete és a perbeli iratokból ellenőrizhetetlen, milyen könyvelési kötelezettsége van egy **település neve** cégnek, tehát azt sem, hogy mulasztott-e a könyvelésben. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a cég és a tulajdonos vagyona közti jogi és gazdasági különbségeket. Valamennyi bíróság aggály nélkül fogadta el a felperes által irányított cégek pénzét felperes pénzeként. Az elsőfokú bíróság a pénz rendelkezésre állásának hiányát a szerződés visszadátumozása miatt ítélte valótlannak, illetve színleltnek a kölcsönszerződésben foglalt tartalmat. Ugyanakkor tényként rögzítette a felek végleges előadásával egyezően, hogy később írták alá a felek a szerződést, visszadátumozva, igazodva a tényleges pénzmozgásokhoz, ezért elfogadta, hogy utólagosan a felek megerősítették a kölcsönszerződést aláírásukkal és azt is elfogadta, hogy a teljesítések megtörténtek. Ezzel a kölcsönre irányuló akaratukat utólag egybehangzóan megerősítették. Felmerülhettek érvénytelenségi okok a szerződéssel kapcsolatban, melyek azonban orvoslásra kerültek, azonban ezek nem a színlelt szerződés ismérvei. A pénzkivétel lehetőségének biztosítása önmagában nem jogellenes, melyet a szakértő sem állított. Annak megállapítása, hogy ezzel a céllal hozták létre a céget, nem eredményezi, hogy minden tevékenység ebben merül ki, csak az, hogy kihasználja a legális lehetőségeket a cégek közti pénzügyi manőverekre. Amennyiben emiatt színlelt valamely szerződés, akkor is csak a **(ország 1. nyelve)** cégekből a **(Ltd. 1. neve)**be irányuló tranzakciók mögöttes szerződéseire vonatkozhat, semmilyen megállapodást nem tartalmaz a két személy közti, törvényszék által erre hivatkozva színleltnek minősített kölcsönszerződésre.

A tagi hitelre vonatkozó szerződésben foglalt fedezet valós, csak jövőbeni és nincs olyan előírás, hogy a fedezet elfogadásakor még nem létező fedezetet fogadjon el a kölcsönadó a felek egyezségébe tartozóan. Amennyiben mégis helyes az elsőfokú bíróság erre vonatkozó álláspontja, az akkor sem érinti a kölcsönszerződés színleltségét. Valótlan az is, hogy az **(kft. 2. neve)** Kft. nem folytatott bevételszerző tevékenységet, mert a **(ország 1. nyelve)** cégben keletkezett üzletrészt kezelte, abból osztalékra volt jogosult. Egyébként a színleltségre ennek a megállapításnak kihatása nincs.

Pernyertessége esetére kérte az elsőfokú eljárásban csatolt I. r. alperessel kötött megállapodás figyelembe vételével első- és másodfokú perköltségeinek megállapítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai szerinti helybenhagyását kérte.

Az első számú kereseti kérelmét illetően részletesen bizonyított, hogy I. r. alperes magánszemélyként írta alá a kölcsönszerződéseket, melyek bizonyítják, hogy a kölcsön összegét átvette. Az I. r. alperes bizonyítási terhe, hogy nem vette át a kölcsönt. A kölcsönszerződéseken nem cégszerű aláírások szerepeltek, egyetlen cég neve sincs a szerződésben megjelölve, a cégeként történő kölcsönfelvételt ezért I. r. alperes nem tudta bizonyítani. A viszontkereset vonatkozásában

egyértelműen megállapítható, hogy az I. r. alperes által készített okirat nem valós, azon olyan dátum szerepelt, amikor a szerződést lehetetlen volt aláírni. Bizonyította az is, hogy az I. r. alperes által követelt összeget a felperesi cégek utalták az offshore cég számlájára annak érdekében, hogy abból kamionok kerüljenek megvásárlásra, az ugyancsak érdekkörébe tartozó cégbe történő apportálás érdekében. Bizonyította, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. nem végzett tényleges tevékenységet azon felperesi cégek részére, amelyek a kamionok vételéhez szükséges pénzt átutalták, melyből egyértelműen következik, hogy az utalások kizárólag a kamionvásárlás érdekében történtek. I. r. alperes állítása életszerűtlen, nem tudta igazolni, hogy milyen tevékenységből származott azon bevétel, melyre a kölcsönszerződést alapozta. Az I. r. alperes álláspontját az elsőfokú eljárás során folyamatosan változtatta. Az, hogy a második kereseti kérelemmel szemben fellebbezést nem terjesztett elő, még nem jelenti azt, hogy a **(ltd 1. neve)** Ltd. az I. r. alperes cége lenne, annak megalapítására ő adott utasítást I. r. alperesnek, annak működése is **(ország neve)**i cége közvetve az érdekeit szolgálta, amit bizonyít, hogy árbevétele gyakorlatilag a **(ország neve)**i cégekből volt. Az elsőfokú bíróság elfogulatlanságát igazolja ezen kereseti kérelmének elutasítása, valamint a harmadik kereseti kérelemmel kapcsolatban hozott döntés is.

A joghatóság vonatkozásában is helyes az elsőfokú bíróság álláspontja. Téves az I. r. alperes hivatkozása, hogy azért nem járhat el a magyar bíróság, mert külföldi székhelyű cég ügyében erre nincs joghatósága. Érthetetlen ugyanakkor, hogy I. r. alperes miért foglalkozik ezen kérdéssel, amikor ezen kereseti kérelem elutasításra került.

Az első keresettel kapcsolatban hangsúlyozta, a két okiratot az I. r. alperes magánszemélyként írta alá. Helyes az elsőfokú bíróság okfejtése a céges és magánszemélyként történő aláírás különbözőségét illetően. Alaptalanul hivatkozott I. r. alperes a megtévesztésre, melyet nem is bizonyított, melyet a tanúk sem igazoltak. Annak sincs jelentősége, hogy magánhitel felvételére nem volt szándéka, amennyiben ez így van, akkor az okiratokat nem kellett volna aláírnia. Nincs jogszabályi kötelezettség arra, hogy a pénzt átadó **(személy 1. neve)**-nak fel kellett volna hívnia I. r. alperes figyelmét arra, hogy ez nem a cég kölcsöne. Erről egyébként a pénz átadójának nem is kellett tudnia. I. r. alperes ugyanakkor nem tudta bizonyítani, hogy a felvett kölcsön tagi kölcsönként könyvelésre került, az éves összesítés nem bizonyítja, hogy az ezen összegeket is tartalmazza. Nem tudta igazolni azt sem, hogy a kölcsönre vonatkozó főkönyvi karton elkészült. Ezt **(személy 2. neve)** nyilatkozata is alátámasztja. Önmagában az, hogy többször adott pénzt tagi kölcsönként a magyarországi cégeknek, még nem jelenti, hogy mindig csak a cégeknek adott. Nem bizonyít semmit az sem, hogy ha az I. r. alperes a tőle kölcsönként felvett pénzeket befizette a cég bankszámlájára.

A viszontkereset vonatkozásában is helytálló az elsőfokú bíróság döntése. A viszontkereseti követelés színlelt szerződésen alapul, melynek aláírása során megtévesztették, kihasználva gyenge magyar nyelvismeretét, és a szerződő feleket úgy tüntette fel, mintha az I. r. alperes lenne a kölcsönadó. Helyesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság, melyből következően I. r. alperesnek nem volt fedezete kölcsönnyújtásra, az nem valós, mögötte tényleges teljesítés nem volt. Mivel rendelkezett a kamionok megvásárlásához szükséges pénzzel, nem volt értelme annak, hogy azt átutalja a **(ltd 1. neve)** Ltd.-be azért, hogy az végül kölcsön kérje I. r. alperestől. Az I. r. alperes által hivatkozott szerződéskötés körülményei sem tisztázottak, az I. r. alperesi nyilatkozatok erre vonatkozóan pedig valótlanok. A szerződések nem mentek teljesedésbe, mert nem kapott kölcsönt I. r. alperestől. A tagi kölcsönt befizette az **(kft. 2. neve)** Kft.-be, mert az volt a célja, hogy a **(ország neve)**i cégekből a pénzt átutalja a **(ltd 1. neve)** Ltd.-be, onnan kiveszi, majd befizeti az **(kft. 2. neve)** Kft.-be a kamionok megvásárlása érdekében. I. r. alperes szerepe csupán annyi volt, hogy a pénzt kivegye a **(ltd. 1. neve)** Invest bankszámlájáról, majd azt befizesse az **(kft. 2. neve)** Kft. bankszámlájára. A kölcsönszerződés érvénytelen, mert megtévesztették, azt az I. r. alperes idézte elő. Nem kívánt olyan szerződést aláírni, amely szerint kölcsönt kapott I. r. alperestől. Az elsőfokú ítélet alappal hivatkozott az I. r. alperes 2009. 06. 11.-i nyilatkozatára,

melyben megerősítette, hogy pénzügyi követelése vele szemben nincs. Amennyiben valóban kölcsön adott volna közel 100 millió forintot, nyilvánvalóan nem ír alá egy ilyen nyilatkozatot. Az I. r. alperes 2013. 01. 14. napján jogi képviselőjének címzett levelében sem említette a kamionok vásárlására adott kölcsönét, ami életszerűtlen. Az I. r. alperes elsőfokú eljárásban 2013. 10. 15. napján kelt ellenkérelmében előadta, soha nem kötött kölcsönszerződést vele. Ezt követően 2013. 12. 02. keltezésű viszontkeresetében hivatkozott a kölcsönszerződésre. Annak sem adta indokát, hogy miért nem az általa hivatkozott kölcsön teljes összegét peresítette vele szemben. Ugyanakkor I. r. alperes **(ország 1. neve)**ban is indított pert a kölcsön alapján a teljes összegre, majd a **(ország neve)**i pert szüntette meg annak ellenére, hogy az a teljes összegről szólt. Ha valóban fennállna az I. r. alperes által állított összegű tartozása, akkor értelmetlen 18.500,- euró megfizetésére pert indítania. I. r. alperes 2015. 03. 24.-én a viszontkereset benyújtását követő 15 hónappal sem hivatkozott arra, hogy a pénzt a **(Ltd. 1. neve)**-től kapta, az I. r. alperes a szerződések utólagos elkészítésekor nem volt körültekintő a dátumokra és kereszthivatkozásokra nem figyelt. A szakvélemény is erősíti, hogy a **(Ltd. 1. neve)** Invest számlázásaira és a pénzek átutalására kizárólag azért volt szükség, hogy az **(kft. 2. neve)** Kft. a kamionokat megvehesse, és azok a **(ország neve)**i cégekbe kerüljenek apportálásra. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ügylet célja a vámmentes vásárlás volt, és a szerződések, valamint pénzmozgások sorozata is ezt a célt szolgálta, valamint azt is, hogy az I. r. alperesnek nem volt fedezete a kölcsönnyújtáshoz. Vagyoni háttérét ugyanakkor azért nem kellett vizsgálni, mert az iratokból egyértelműen megállapíthatóan a kamionok vásárlásához szükséges vételárat cégei átutalták a **(Ltd. 1. neve)**-nek, azaz fedezettel rendelkezett. Egyébként azért sem kell vizsgálni vagyoni helyzetét, mert nem ő állítja, hogy 371.500,- eurót kölcsönt adott I. r. alperesnek, hanem fordítva. Az elsőfokú bíróság az I. r. alperes vagyoni helyzetét helyesen állapította meg. Helyesen értékelte azt a körülményt is, hogy az I. r. alperes csak akkor terjesztette elő viszontkeresetét, amikor a pert vele szemben megindította, valamint a 2009.06.11.-i I. r. alperesi nyilatkozatot is. Amennyiben az I. r. alperesnek az általa állított követelése fennállt volna, akkor nyilvánvalóan a nyilatkozatban ezt feltüntette volna még akkor, ha az állítólag még nem járt le. Hivatkozott az I. r. alperes rosszhiszemű eljárására is figyelemmel a fellebbezés és annak indokolása előterjesztése időpontjára utalva.

A fellebbezés **nem** alapos.

A felperes kereseti kérelmét tárgyi keresethalmazban terjesztette elő, akként, hogy második és harmadik kereseti kérelmeit az elsőfokú eljárás során módosította. A Pp. 213. § (1) bekezdéséből és 220. §-ból következően, az ítéletnek a végleges kereseti kérelmet kell tartalmaznia, nem kell a keresetpontosításokat, változtatásokat, ezért az ezek hiányára mint eljárási szabálysértésre vonatkozó fellebbezés alaptalan.

A tárgyi keresethalmazat lehet valódi vagy látszólagos, utóbbin belül lehet vagylagos és eshetőleges keresethalmazat. Valódi tárgyi keresethalmaz esetén az egyes keresetek egymásra tekintettel ugyan, de egymástól függetlenül kerülnek érvényesítésre, és valamennyi kielégítést igényel. Ettől eltérően látszólagos tárgyi keresethalmaz esetén – ahogyan azt a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény is tartalmazza – az egyes keresetek egymástól kölcsönösen függenek, illetőleg egymást kölcsönösen kizárják és egyidejű létezésük csak átmeneti jellegű, kielégítést pedig végső soron egyikük nyer.

Perbeli esetben a felperes kereseteit valóságos tárgyi keresethalmazatban terjesztette elő: Első kereseti kérelmében az I. r. alperes kötelezését kérte, összesen 18.500,- euró visszafizetésére kölcsöntartozás jogcímén, második kereseti kérelmében az I. r. alperes kötelezését kérte a **(Ltd 1. neve)** Ltd. bejegyzésével és fenntartásával kapcsolatos iratok, és amennyiben a részvények kibocsátásra kerültek, azok birtokba adására, míg harmadik kereseti kérelme az I. r. alperest 10.000.000,- forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni azzal összefüggésben, hogy az **(Co neve)**

Co részvényeit ezen az értéken kellett megvásárolnia 2016.01.28. napján a II. r. alperes **(személy 4. neve)-től**, mert a részére azokat I. r. alperes értékesítette.

Második és harmadik kereseti kérelmei ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy az **(ország 2 neve)**i székhelyű cégek alapításuktól kezdve a tulajdonában állnak, azok létrehozása abból a céljából történt, hogy **(ország 1 neve)**i cégeivel közösen együttműködve, és saját érdekében eljárva adó optimalizálással nyereséget termeljenek, az I. r. alperes pedig az ő megbízása alapján járt el mindkét cég alapítása, cégbejegyzése során.

Az I. r. alperes a második és harmadik kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú eljárásban pergátló kifogásokat terjesztett elő. A második kereseti kérelemmel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a magyar bíróság joghatósága az Nmjtvr. 62/C. § g) pontja alapján kizárt, e kereseti kérelem vonatkozásában a per megszüntetését kérte a Pp. 157/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján. A harmadik kereseti kérelmet, mint meg nem engedett keresetváltoztatást kérte elutasítani.

Az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság álláspontját arra vonatkozóan, hogy a második kereseti kérelem elbírálására a magyar bíróság joghatósága fennáll.

A Pp. 130. § (1) bekezdés a) pontja alapján a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, ha a perre a magyar bírósági joghatósága a törvény, vagy nemzetközi egyezmény rendelkezése alapján **kizárt**. A pert pedig a Pp. 157. § a) pontja alapján meg kell szüntetni, ha a keresetlevelet már a 130. § (1) bekezdés a-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

A törvény szerinti kizárt joghatóságot a Nmjtvr. 62/C.-62/E. §-aiban rögzíti.

Az I. r. alperes ezen hivatkozása alapján tehát elsőként azt kellett vizsgálni, hogy a második kereseti kérelem vonatkozásában a magyar bíróság joghatósága kizárt-e vagy sem, mert nem vitásan az e kereseti kérelem alapjául szolgáló tényállás nemzetközi elemeket tartalmaz, mert az **(ország 2. neve)-ban** bejegyzett offshore cégről van szó.

Az I. r. alperes hivatkozása szerint a magyar bíróság joghatósága az Nmjtvr. 62/C. § g) pontja alapján kizárt. E törvényhely szerint nem járhat el magyar bíróság külföldi székhelyű jogi személy, vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság alapításával, fizetéseképtelenségével, megszűnésével kapcsolatos eljárásban a jogi személy (társaság) nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló szerződés vagy alapszabály (alapító okirat érvényességével kapcsolatos eljárásban, illetőleg jogi személy, társaság) szervei által hozott határozatok felülvizsgálati eljárásban.

Az ügy irataiból megállapíthatóan a perbeli esetben a **(ltd 1. neve) Ltd.** rendelkezésre álló alapító okirata a tulajdonos személyét nem tartalmazza. A felperes pedig e kereseti kérelmében nem hivatkozott a társaság nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló szerződés vagy alapszabály érvénytelenségére és nem kérte a társaság bármely szerve határozatának felülvizsgálatát, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a magyar bírósági joghatósága a második kereseti kérelem vonatkozásában nem kizárt.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor vizsgálta, hogy, van-e olyan joghatósági ok, amely alapján a magyar bíróság eljárhat. Attól ugyanis, hogy a magyar bíróság joghatósága nem kizárt, még nem feltétlenül következik, hogy az adott ügyre nemzetközi egyezmény vagy törvény alapján joghatósággal rendelkezik. Amennyiben ugyanis az I. r. alperes a joghatóság hiányát kifogásolja és a magyar bíróság joghatósága egyetlen joghatósági ok alapján sem állapítható meg, a bíróságnak az eljárást a Pp. 157/A. §-a alapján meg kell szüntetnie.

Az általános joghatóságot az Nmjtvr. 54. § (1) bekezdése akként határozza meg, hogy magyar bíróság eljárhat minden ügyben, amelyben az alperes lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye jogi személy (jogi személyiség nélküli gazdasági társaság) esetében székhelye belföldön van, ha csak joghatóságát e törvényerejű rendelet ki nem zárja.

Megállapítható, hogy a felperes második kereseti kérelmét az I. r. alperessel szemben terjesztette elő, az I. r. alperes magyarországi állandó lakóhellyel rendelkezik, ebből következően e törvényhely

alapján van olyan joghatósági ok, amely az elsőfokú bíróság joghatóságát megalapozza, ezért a per megszüntetésének helye nincs.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezen második kereseti kérelmet elutasította, és azzal szemben a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, ezért annak érdemi vizsgálatára jelen másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor. A harmadik kereseti kérelmet pedig az elsőfokú bíróság 72-III. sorszámú végzésével, mint az I. r. alperessel szemben előterjesztett meg nem engedett keresetváltoztatást érdemi vizsgálat nélkül utasította el, ezért a harmadik kereseti kérelem érdemi elbírálására az elsőfokú eljárásban nem kerül sor. A felperes erre vonatkozóan fellebbezéssel nem élt, emiatt azt jelen fellebbezési eljárásban sem kellett érdemben vizsgálni. Az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a felperes 2015. október 16. és 2016. április 26. napján előterjesztett keresetváltoztatását, mert az I. rendű alperes a kereseti kérelemre a 2013. 10. 17-i tárgyaláson érdemi nyilatkozatot tett, majd 2013. 12. 21. napján viszontkeresetet terjesztett elő, amely a felperes részére 2014. 02. 06. napján került kézbesítésre, ezért a viszontkereset átvételétől számított 30 napon túl előterjesztett keresetváltoztatását felperes határidőn túl terjesztette elő (Pp. 146/A. § (2) bekezdés).

A fentiekből következően az alperes fellebbezése alapján az elsőfokú ítéletnek az első kereseti kérelem, illetőleg a viszontkereset tárgyában hozott rendelkezéseit kellett vizsgálnia.

A felperes első kereseti kérelmében azt állította, hogy két alkalommal az I. r. alperesnek, mint magánszemélynek adott kölcsönt, melyet az esedékességet követően a részére az I. rendű alperes nem fizetett vissza. Előadta, hogy 2010. 01. 13. napján 12.000,- euró, majd 2010. 03. 30. napján 6.500,- euró összegű kölcsönt nyújtott az I. r. alperesnek, melyet első esetben 14 nap, második esetben 6 hónap alatt kellett visszafizetnie. Az I. r. alperes az elsőfokú eljárás során a pénz átvételét elismerte, azonban arra hivatkozott, hogy az nem a részére, mint magánszemélynek nyújtott kölcsön volt, hanem azokat az **(Kft. 1. neve)** Kft. képviselőjeként, mint a felperes által a cégnek nyújtott tagi hitelét vette át. Az I. r. alperes ezen védekezésére figyelemmel a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kölcsön címén – az I. r. alperes által elismerten átvett pénz az – I. rendű alperessel, mint adóssal kötött kölcsönszerződés alapján került átadásra.

A felperes e kereseti kérelem alátámasztásaként okiratokat – két kölcsönszerződést – csatolt, melyek hitelességét I. r. alperes fellebbezésében már nem vitatta.

Az okiratok keltére figyelemmel az akkor hatályos Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezései irányadók, melynek 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni. E törvényi rendelkezésből megállapíthatóan a kölcsönszerződést nem kell írásba foglalni. A szerződést a Ptk. 216. § (1) bekezdése szerint – jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában – akár szóban, akár írásban, akár ráutaló magatartással is meg lehet kötni.

A kölcsön nyújtásáról azonban a felek okiratot készítettek. Kétségtelen tény, hogy egyik okiraton sem szerepelnek tanúk, ezért e hiányosság miatt alaki szempontból ugyan nem felelnek meg a teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben támasztott követelményeknek (Pp. 196. §), azonban mint egyszerű okiratok bizonyítási eszközök, és az alábbi bizonyítékokkal együtt a felperes azon tényállítását igazolják, hogy az I. r. alperesnek mint magánszemélynek nyújtott kölcsönökről volt szó (Pp. 199. §).

Az okiratokat **(személy 1. neve)** – a felperes **(ország 1 neve)**i cégénél dolgozó alkalmazottja – készítette **(ország 1. nyelve)** és magyar nyelven. A 2010. 01. 13.-i okirat szerint „mai napon kölcsön lett adva bevevőnek” és az „említett kölcsönt a bevevő 14 napon belül köteles visszafizetni”, azt „kölcsönbe adóként” felperes, „kölcsön bevevő”-ként I. r. alperes írták alá. Ezen okirat tartalmából megállapíthatóan egyértelműen kölcsön nyújtására került sor. Az okiratban az I. r. alperes által

hivatkozott **(Kft. 1. neve)** Kft. cég neve még utalásként sem szerepel, de az sem, hogy azt annak képviselőjeként vette át I. r. alperes, illetőleg, hogy a felperes tagi hiteléről volt szó.

Nem vitásan I. r. alperes igazolta, hogy ezt az átvett összeget még aznap az **(Kft. 1. neve)** Kft. számlájára befizette, azonban ez az elsőfokú bíróság helyes hivatkozása szerint önmagában nem igazolja, hogy a felperes az **(Kft. 1. neve)** Kft.-nek, mint cégnek adott kölcsönt.

A 2010. 03. 30. napján történt kölcsönnyújtásáról is okirat készült, amely az előzőhöz hasonlóan tartalma szerint kölcsönszerződés, azon „bevevőként” szintén az I. r. alperes került feltüntetésre és azon sem szerepel az **(Kft. 1. neve)** Kft., mint cég, és azt sem, hogy a felperes tagi hiteléről lenne szó. Megállapítható ebben az esetben is, hogy ekkora összeget – forintban átszámítva – 2010. 04. 27. napján az **(Kft. 1. neve)** Kft.-be az I. r. alperes befizetett, azonban ebben az esetben sem igazolja önmagában a befizetés ténye, hogy a felperes által a cégnek adott kölcsönről volt szó, illetőleg ez alkalommal sem kizárt, hogy tagi kölcsönként ezt az összeget az I. rendű alperes nyújtotta a cégnek. Nem vitásan az **(Kft. 1. neve)** Kft. ügyvezetője az I. r. alperes volt, s mint ügyvezetőnek kötelessége volt arról gondoskodni, hogy a tagi kölcsön könyvelésre kerüljön. Jelen esetben I. r. alperes állítása szerint a felperes tagi kölcsönként a könyvelés meg is történt. Ezzel igazolhatta volna az eljárás során, hogy az átadott összegeket a felperes tagi kölcsönként kezelte, de erre vonatkozóan okiratokat, az **(Kft. 1. neve)** Kft. könyvelési anyagát nem csatolta. Az **(Kft. 1. neve)** Kft. könyvelését végző **(személy 2. neve)** nyilatkozata szerint, a tagi kölcsönökről főkönyvi kivonat nem került eltárolásra (62. sz. alatti szakvélemény melléklete).

Így azt sem bizonyította az I. r. alperes, hogy a felperestől átvett kölcsönt az **(Co. neve)** Kft.-hez a felperes tagi hiteleként fizette be. De ha ezt igazolta volna is, ez még önmagában nem lenne elégséges állításának alátámasztására, mert a felperes akaratát az átadott összeg jogcímét illetően nem igazolja.

A kölcsönszerződés vonatkozásában azonban a felperes előadását támasztja alá **(személy 1. neve)** tanúvallomása is. A tanú vallotta, hogy mindkét szerződést a felperes utasítására ő szövegezte, és fordította magyar nyelvre, és a felperes rendelkezésére került azokban az I. r. alperes úgy feltüntetésre, mint aki a kölcsönt kapja. Előadta, – a felperes előadásával és az I. r. alperessel is egyezően – többször volt az I. r. alperes a felperesnél pénzt kérni, azonban nem tudja, ilyenkor készült-e okirat vagy sem. A 2010. 03. 30. napján történt pénzáradáskor a felperes nem volt jelen, hanem csak ő és az I. r. alperes, az okiratot az I. r. alperes előtte írta alá. Elmondta azt is, amennyiben céges kölcsönről lett volna szó, az I. r. alperestől céges bélyegzőt követeltek volna. Előadta továbbá, hogy a másik – 2010. 01. 13.-i – kölcsönszerződést is ő szövegezte, és nem fizettek ki olyan összeget I. r. alperesnek, amely a céggel lehetett kapcsolatban (P.20.163/2013/34.). **(tanú 1. neve)** tanú – aki az I. r. alperes barátja – előadta, hogy 2010.01. hónapban volt együtt az I. r. alperessel **(város neve)**, amikor **(személy 1. neve)** átadott egy borítékot az I. r. alperesnek, egyéb megbeszélés nem történt, és elmondta azt is, hogy az összeg egyből befizetésre került az I. r. alperes által a cég számlájára. Arról tudomása volt, hogy pénzért ment ki az I. r. alperes **(ország 1. neve)**ba (P.20.163/2013/34.). Ez a tanúvallomás azonban nem igazolta, hogy a kölcsönbevevő a cég volt.

Az is felperes előadását erősíti, hogy a korábbi tagi kölcsönként adott összegekről okirat nem készült, illet I. r. alperes sem csatolt. Továbbá az is, hogy a **(Kft. 1. neve)** Kft. további működését a felperes saját előadása szerint nem kívánta tovább finanszírozni, ezért I. r. alperes a **(bank neve)** Banktól kényszerült hitelfelvételre. Az **(Kft. 1. neve)** Kft. felszámolás alá került 2009. 10. 19. napján, amely eljárás ugyan 2009. 10. 21. napján a tartozás kiegyenlítése miatt megszűnt, de maga az I. r. alperes is azt nyilatkozta, hogy ügyvezetői tisztségéről le akarták mondani (1.P.20.163/2013/24. jkv. 7. olal). Ezt követően az **(Kft. 1. neve)** Kft. 2012. évben ismét felszámolás alá került. Mindezek a tények összességükben azt igazolják, hogy a felperes az **(Kft. 1. neve)** Kft. működését nem kívánta finanszírozni, ezért akarata nem irányult a cég részére további tagi hitel nyújtására.

Az I. r. alperes megtévesztésre is hivatkozott az okiratokkal összefüggésben, azonban az okiratok szövegezése a fentebb kifejtettek szerint egyértelmű, azokból megállapítható, hogy a felperes, mint magánszemély az I. r. alperesnek, mint magánszemélynek nyújtotta az abban szereplő összeget kölcsönként, azokon a felperes kölcsönadóként, az I. r. alperes pedig kölcsönbe vevőként szerepelt, megtévesztés nem merülhet fel. Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonható le az a következtetés, amely az I. r. alperes azon állítását támasztaná alá, hogy a felperes a részére, mint az **(Kft. 1. neve)** Kft. részére nyújtott tagi hitelt vette át.

Mindezekből következően a rendelkezésre álló bizonyítékok összevetéséből a Pp. 206. §-ának sérelme nélkül az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az első kereseti kérelem szerint nyújtott kölcsönöket a felperes nyújtotta az I. r. alperesnek, mint magánszemélynek, aki azt szerződés szerinti teljesítési határidőben (esedékességi időpontokban) a felperesnek nem fizette vissza. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen marasztalta a felperes által nyújtott kölcsönösszegek és azok annak késedelmi kamatai visszafizetésére az I. r. alperest.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak az I. r. alperes viszontkeresetét elutasító érdemi döntésével is egyetért az alábbi indokok szerint.

Az I. r. alperes viszontkeresetében a 2008. 06. 02. dátumozású okiratra alapítottnan 371.000,- euró kölcsönösszegeből 98.000,- euró összeget kívánt felperessel szemben érvényesíteni.

A felperes előadta, hogy **(ország neve)**i cége 8 kamiont kívánt vásárolni, melyet meg is rendelt, azonban a kedvezőtlen vámterhek – mintegy 70.000,- euró többletkiadás – miatt ezen vételi szándékától elállt. Ekkor vetődött fel, hogy I. r. alperessel Magyarországon gazdasági társaságot alapítanak, mely a gépjárműveket megvásárolja, majd utóbb azokat a felperes **(ország neve)**i cégébe apportálja, mert ezzel a megoldással a többletvámteher elkerülhető.

Ezzel a céllal – az I. r. alperes által sem vitatottan – 2008. 06. 05. napján aláírásra került az **(kft. 2. neve)** Kft. társasági szerződése. A céget a cégbíróság 2008. 06. 16. napján jegyezte be a cégnyilvántartásba. E gazdasági társaság tagja a felperes, míg vezető tisztségviselője az I. r. alperes volt. A 8 gépjármű vásárlásához azonban kb. 100.000.000,- Ft-ra volt szükség, melyet a felperes – **(ország neve)**i cégeiből származó összegből – tagi hitelként kívánt biztosítani a magyar cégnek. A felperes előadta, hogy e tagi hitel nyújtására azonban általa egy olyan konstrukcióban került sor, hogy a felperes **(ország neve)**i cégei **((Kft. 2. neve) d.o.o., (ltd. 4. neve), (Ltd. 5. neve) Ltd.)** – valós szolgáltatás nélkül – pénzt utaltak a **(ltd 1. neve) Ltd.-nek**. Ezen **(ország 2. neve)**i offshore cég igazgatója az I. r. alperes volt, aki a **(ltd 1. neve) Ltd. (bank neve) Bank (település neve)**i fiókjából az ideutalt összegeket felvette, arra az offshore cégekkel kölcsönszerződést kötött, majd azt az I. r. alperes a 2008. 06. 01-i dátumozású szerződés szerint a felperesnek kölcsönadta, és azt a felperes tagi hiteleként az **(kft. 2. neve)** Kft.-be befizette. Ezt követően az **(kft. 2. neve)** Kft. által a gépjárművek megvásárlására, majd utóbb a felperes **(ország neve)**i cégébe apportálásra kerültek.

Az I. r. alperes nem vitatta a közös cégalapítást, nem vitatta a pénz befizetését az **(kft. 2. neve)** Kft.-be, és azt sem, hogy azokból a gépjárművek megvásárlására, majd utóbb a felperes **(ország neve)**i cégébe apportálásra kerültek, azonban arra hivatkozott, hogy az offshore cégek valós gazdasági események alapján jutottak pénzüsszegekhez, az offshore cégek nem a felperes érdekeltségében állnak, és valamennyi szerződésnél a feleknek valós szerződési akarata fennállt.

A peradatok alapján azonban megállapítható, hogy a fenti láncolatban lévő – a felperes által a **(ország neve)**i cégein keresztül történő offshore cégek közötti megállapodások, az offshore cégek és az I. r. alperes, az I. r. alperes és felperes közötti kölcsönszerződések színleltek, a felek között ezen szerződések megkötésére valós akarat nem volt, a szerződéses láncolat kialakításának célja az volt, hogy a felperes **(ország neve)**i cégeiből származó jövedelméből finanszírozza a magyar cégnél befizetendő tagi hitelét, de ennek adóvonzatait elkerüljék, a pénz származását követhetlenné tegyék. A felperes részéről a magyar cégbe a tagi kölcsön befizetés megvalósult, de a tagi hitel

összegének a felperes **(ország neve)**i cégeiből a felpereshez való eljuttatásában szereplő megállapodások színeltek.

A Ptk. 207. § (6) bekezdése szerint a színelte szerződés semmis, ha pedig az más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni. Színelte szerződést a felek általában akkor kötnek, ha ezzel illegálisan valamilyen jogi előny elérését vagy számukra hátrányos jogi helyzet megkerülését kívánják elérni. A színelte szerződés az akaratok hiánya miatt érvénytelen, a leplezett szerződés érvényességét pedig önállóan kell vizsgálni.

A szerződés a bírói gyakorlat szerint akkor színelte, ha a szerződő felek külső, harmadik személyek irányában azt a látszatot kívánják kelteni, hogy közöttük meghatározott tartalommal szerződés jött létre, jöllehet közöttük ilyen szerződés nincs, illetve kölcsönösen azt palástolják, hogy a ténylegesen megkötött szerződés helyett más tartalommal és más joghatást kiváltó szerződést kötöttek. A színelés tehát kétoldalú, tudatos magatartás, amikor a felek közös akaratuk arra irányul, azt a szerződést, amely jognyilatkozataik alapján keletkezik, ne kössék meg (BH2001.29., Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.295/2005.).

Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés színelte volt, semmisségét a bíróságnak hivatalból kell figyelembe venni.

Felperes elismerte, hogy a megállapodások színeltek voltak, és az elsőfokú bíróság ítéletének a színeltséggel kapcsolatos rendelkezése ellen sem terjesztett elő fellebbezést, ezért a színeltség tekintetében az I. rendű alperes akaratát kellett vizsgálni.

Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy a felperesnek ő maga nyújtotta azt a kölcsönt, melyből a gépjárművek megvételére került sor. Az elsőfokú bíróság azonban helyesen állapította meg, hogy 2008. 06. 02. napján az I. r. alperes által a viszontkeresete alapjául hivatkozott okirat nem készülhetett, mert ekkor még az **(kft. 2. neve)** Kft. alapító okirata nem létezett, – az 2008. 06. 05. napján kelt – a cégnyilvántartásba a cég bejegyzésre nem került, ezért sem adószáma, sem cégjegyzékszám nem állhatott rendelkezésre, az nem volt ismert.

A felperes **(ország neve)**i cégei részére kívánt 8 gépjárművet beszerezni, ehhez a szükséges pénzeszközzel **(ország neve)**i cégei rendelkeztek is, de a jelentős vámterhek miatt nem közvetlenül, hanem egy magyar cég alapításával és apportálásával kívánta ezt megvalósítani. Ehhez szüksége volt egy Magyarországon bejegyzett társaságra, mely a járműveket megvásárolja, majd apportálja a **(ország 1. nyelve)** cégbe. A cég létrehozásáról a felperes az I. rendű alperessel megállapodott. Az I. rendű alperes az ügyvezetői tisztséget elvállalta, és a járművek beszerzése, valamint a **(ország 1. nyelve)** cégekbe való apportálása meg is történt. Az ügyvezető a felperessel a felperes szándékának megvalósításában együttműködött, a szerződéses konstrukcióval nyilvánvalóan tisztában volt. A gépjárművek megvásárlását azonban finanszírozni kellett, mely összeget az alapító felperes az alapításkor nem bocsátott a cég rendelkezésére, azt tagi hitelként kívánta megoldani. A felperes célja tehát az volt, hogy tagi hitelt fizessen be az **(kft. 2. neve)** Kft.-be. A felperes a **(ország neve)**i cégeiből kívánta finanszírozni a magyarországi cégének a magánszemélyként nyújtott tagi hitelét. A felperes azonban nem úgy járt el, hogy a **(ország neve)**i cégeiből osztalékként, azaz adózás mellett vette fel a szükséges összeget, hanem azt valós gazdasági esemény nélkül az érdekeltségébe tartozó offshore cégeknek átutalta.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság a beszerzett szakvélemény adatai alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes irányítása alatt álló **(ország neve)**i cégekből történt utalás az **(ország 2. neve)**i offshore cégnek, és ebből a pénzből történt a felperesi tagi kölcsönének finanszírozása. A szakvélemény megállapítása szerint a **(Ltd. 1. neve)** Ltd. és az **(Co. 1. neve)** Co. offshore cégek a felperes irányítása, rendelkezése alatt működtek. Ezt támasztja alá, hogy azok forgalma szinte teljes egészében a felperes tulajdonában álló **(ország neve)**i cégekkel zajlott, a bankszámlakivonatokat

mellett minden esetben megtalálható **(ország 1. nyelve)** nyelvű fizetési rendelkezés. Az offshore cégek felé kibocsátott számlák teljesítésre kerültek a felperes érdekeltségi körébe tartozó **(ország 1. nyelve)** cégektől. A szakértő megállapította azt is, hogy a cégcsoporton belüli cégek alapítása azzal a szándékkal történt, hogy pénzkiviteli lehetőségeket teremtsenek. Ez a konstrukció az adózás elkerülését – a felperes előadása szerinti ún. adóoptimalizációt – szolgálta. A peradatokból megállapítható tehát, hogy a felperesnek a **(ország neve)**i cégein keresztül volt pénzügyi fedezete a tagi kölcsön nyújtásához, a pénz utalására is sor került. A 62. szám alatti szakvéleményből és annak mellékleteiből megállapíthatóan **(ország neve)**i cégei utalták való ellenszolgáltatás nélkül az I. r. alperes igazgatósága alatt álló **(ország 2. neve)**i offshore cégbe a szükséges pénzt, (szakvélemény III/1., a **(ltd 1. neve)** Ltd. pénzforgalma a felperesi cégeken keresztül zajlott (szakvélemény III/2.). Ezt támasztja alá továbbá az is, hogy az I. r. alperes nem rendelkezett akkora összeggel (kb. 100.000.000,- forint), mely vonatkozásában azt állította, hogy abból a felperesnek nyújtotta a kölcsönt. Megjegyzi azt is az ítélet, amennyiben valóban az I. r. alperes nyújtotta felperesnek a tagi hitelhez a kölcsönt a 2008. 06. 01.-i dátumozású okirat szerint, akkor az utóbb 2009. 06. 11. napján kelt közjegyző előtt tett nyilatkozatában nyilvánvalóan nem nyilatkozott volna úgy, hogy magánszemélyként a felperessel szemben követelése nincs, tekintettel az összeg nagyságára is.

A tényállás szerinti szerződési láncolat, amellyel a **(ország 1. nyelve)** cégektől a tagi hitelhez fedezetként szolgáló pénz a felpereshez vezetett, egy olyan finanszírozási konstrukció, amely színleltsege miatt érvénytelen. A felperes valós szándéka az volt, hogy az **(Kft. 2. neve)** Kft. részére tagi kölcsönt nyújtson a **(ország neve)**i cégeiből származó jövedelméből. Ezért a **(ország 1. nyelve)** cégeknek az offshore cégekkel kötött szerződéseinél az offshore cégeknek az I. r. alperessel és az I. r. alperesnek a felperesek között kölcsönszerződéseinél nem volt valós szerződéskötési akarata, ezen szerződések csak arra szolgáltak, hogy a felperes **(ország neve)**i cégeiből történő osztalék kifizetést leplezzék, azaz a pénz származását elfedjék. Emiatt az I. r. alperes által hivatkozott 2008. 06. 02. napjára dátumozott okirat is, mint a szerződéses láncolat része, érvénytelen.

A szerződés érvénytelenségének általános jogkövetkezménye az – figyelemmel a Ptk. 237. §-ára –, hogy arra jogot alapítani nem lehet, abból jogok és kötelezettségek a felek számára nem származnak, az annak alapján nyújtott szolgáltatással – az eredeti állapot helyreállítása körében – azonban el kell számolni. Az I. rendű alperes tehát a kölcsönszerződés alapján igényt nem érvényesíthet felperessel szemben. Az I. r. alperes által a felperes **(ország neve)**i cégéből érkező pénzüsszegek kerültek átadása a felperes részére, ezért valós szolgáltatás/ellenszolgáltatás nyújtására nem került sor, az összegeket az I. r. alperes csupán továbbította. Ezért az elszámolásról – az eredeti állapot helyreállításáról – nem kellett rendelkezni, és az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes viszontkeresetét helyesen utasította el.

A fentiek alapján az ítélet – az indokolás kiegészítésével – az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezést előterjesztő I. r. alperes az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése, 60. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles viselni.

A másodfokú eljárásban vesztes I. r. alperes köteles megfizetni a felperes fellebbezési eljárással kapcsolatos költségét, ami a jogi képviselővel kapcsolatban felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíj összegéből áll.

Szeged, 2017. május 25.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Béri András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró